

Deklica, dekle in mati in žena

4. avgust 1870 [Skrivnosti življenja](#)

Ker v tvoji družbi predvsem prevladuje ženski spol, ki močno vpliva na duhovno vzgojo Mojih otrok, mu bom, zavoljo tvojih sester, namenil nekaj besed. S tem bodo nekatere lahko spoznale, kaj bi bile morale pravzaprav narediti, in druge, to upoštevajoč, kaj bi se dalo še narediti, deloma, da bi lahko zaslužile ime »Moji otroci« in deloma, da bi delovale na takšen način, da bi lahko bile vse duše, ki jim jih bom Jaz zaupal vodene po Mojih poteh v skladu z Mojim najvišjim namenom. Torej preidimo k stvari:

Začnimo podobno kot pri predhodnem štirikratnem nareku, namreč z mladostjo ali s prvo fazo otroštva ali - s stališča spola - z deklico.

Takoj po rojstvu, ko še ni nobene spolne razlike glede nagonov in poželenj ter je prisotno in edino prevladuje vegetativno življenje, se deček in deklica razlikujeta le po telesnem ustroju. Pri deklici prevladuje šibkejša, mirnejša, trpeča in pasivna narava, medtem ko se pri dečku lahko prepozna že bolj viharen in dejaven temperament, ki kasneje izoblikuje njegov značaj, če ga primerjamo z nežnejšo in šibkejšo deklico.

Ta faza je potemtakem enaka pri obeh spolih. Vse strasti in kreposti mirno spijo spanje pravičnega, dokler druge okoliščine ne prebudijo njihovo ločitev in borbenost, in tudi pri deklici, kot smo pokazali na primeru dečka, se pokažeta samovoljnost in jeza kot prvi slabi lastnosti.

Kar sem Jaz že tam povedal o teh dveh nagibih, velja sedaj enako tudi za deklico. Samo pri njej je samovoljnost celo bolj nevarna strast kot pri dečku, ker v kasnejših letih poseduje deček več moči volje, da jo obrzda, medtem ko se ji šibka deklica ne more upreti. Še celo več, lažje najde podporo v vseh svojih dejanjih, ker je šibkejšega spola. Toda to popuščanje njeni trmi pozneje prinese hude ure dekletu in materi, ko se kasneje sreča z nasprotnim spolom, katerega sem določil da vlada in ne, da se mu vlada. Toliko o teh dveh značajskih potezah.

Katerakoli izmed tvojih sestra, ki vzgaja otroke, naj upošteva ti dve strupeni rastlini. Čeprav je bila ženska ustvarjena z namenom, da ponovno vzpostavi mir in blagoslov med vznemirjenimi ljudmi, lahko po drugi strani spremeni najlepša nebesa v pekel, če ji primanjkuje moči, da obrzda dve slabi značilnosti. To ima najslabše posledice, ne samo za samo trmasto in lahko razjezljivo žensko, ampak se tudi prenese na otroke in vnuke na podoben način kot se razrašča rakava tvorba.

To, kar je ob nadaljnji rasti pri dečku bojevitost ali želja, da bi bil močnejši od drugih in da bi vladal svojim tovarišem, kar je prednostna značajska poteza, je pri deklici nečimrnost. Deček hoče, da ga imajo njegovi tovariši pri igri za najmočnejšega, najspretnejšega (in najpametnejšega) in da se ga kot takšnega bojijo, deklica pa želi biti najlepša in najbolj oblečena (in najprivlačnejša) med svojimi prijateljicami. Prvo velja sicer tudi za dečke, toda to še zdaleč ni tako nevarno poželenje kot pri deklicah, kjer ima ljubosumje zelo velik pomen.

Ljubosumje je najslabše in najhujše poželenje, ki iz ženske čudi izrine vse ostale dobre značajske poteze in se poveže s sovraštvom, jezo in maščevanjem, in kar sem nekoč dejal v eni izmed Mojih besed, drži kot pribito: »Če želite videti Satana osebno, si oglejte domišljavo nališpano gospodično ali ljubosumno žensko!«

Prav zares, ženska, ki se pusti vladati poželenjem, je posebljena furija. Kajti pri maščevalnem in jeznem moškem, na koncu skoraj vedno prevlada razum. Vendar pri ženski v glavi ni več nobenega razmišljanja, je le srce, kjer je sedež vsega najplemenitejšega ali najslabšega, je vodnik in nosilec vseh njenih naklepov in dejanj.

Ženska, posebno če jo njen položaj vzpodbuja, da svojim poželenjem duška, sposobna je razdejati celotno zemljo, če bi imela priložnost in je zmožna mirno gledati reke krvi in vsepovsod razširjati bridkost. Zadostuje ji, če je njenemu maščevanju zadoščeno, če njena tako imenovana častihlepnost pusti v njeni duši sladko spoznanje: Maščevana si!

Le pogledjte zgodovino človeštva vaše zemeljske oble; ker ženski spol ni več podrejen, ker je začel izstopati iz svojega pravega področja delovanja, namreč domačega življenja, koliko hudega je ta spol razširil med človeštvom, bodisi v družinskem ali v državnem življenju! Čeprav je bil ta spol določen, da od Mene prejme palmovo vejico zmage pasivne moči nežnosti nad zaletavimi poželenji moškosti, sedaj doživlja zmagoslavje s pomočjo prevar Satana, zapeljuje in vodi moškega, ne k zmagi s pomočjo ljubezni, temveč v pogubo in popolni padec z njeno slo po oblasti! In sicer v taki meri, da moram ponovno posredovati in osvoboditi moškega teh verig prepletenih s trnjem, za katere sem Jaz mislil, da bi bile vrtnice, in izgnati iz ženskega srca ta slaba in zlobna poželenja z bedo, revščino in boleznijo, da bi Moje stvarstvo spet prišlo na pravi tir, kjer bo na tej zemlji ženska opora moškemu, ga mirila in tešila, ne pa nad njim prevladovala in edina poveljevala.

Vse to sem vam povedal vnaprej, da bi vam pokazal, kaj je nastalo iz ženskega spola, ki sem ga obdaril s toliko plemenitimi lastnostmi, in da so samo v nekaterih srcih ostali še boljši občutki kot so častihlepnost in ljubezen do lišpanja ali razkošnega oblačenja.

Jaz sem vam pokazal, kako lahko iskra, malo upoštevana v otroštvu, ki se kasneje razplamti v ogenj, okoli sebe povzroči neizrekljivo bedo, da bi lahko videli, česa se morate ogibati in pred čem morate zavarovati vaše otroke.

Poglejmo sedaj sliko z druge strani, namreč kako sem žensko pravzaprav ustvaril in kako sem vanjo položil vse, da ne bi bila ovira Mojemu načrtu.

Sedaj vam bom predstavil žensko v njenih štirih obdobjih, kakšna naj bo, kako lahko edino po tej poti postane Moj otrok in tako v celoti izpolni svojo nalogo na tej

zemlji.

Na začetku sem vam že dal namig, na kaj je treba paziti pri vzgoji. Prizadevajte si, da ohranite srce deklice nežno, zgodaj prebudite ljubezen, vse blažečo ljubezen do Mene in do bližnjega, prebudite sočutje v njej. Ko se namreč srce nauči, da občuti trpljenje drugega, skuša pomagati toliko, kolikor je mogoče. Sočutje ohranja srce mehko in je pripravljeno pomagati tam, kjer je to možno, in izloči mnoge druge zle želje in misli, ki bi si drugače prisvojile ves prostor v ponosnem srcu.

Sočutje vodi k spoštovanju, k enakovrednosti z bližnjim, in je pravo nasprotje napuhu, ki mu vlada zabloda, da je nekdo boljši od drugih.

Sočutje, ta roža iz krone ljubezni do bližnjega, olepša življenje, ublaži vsako bolečino in tolaži v vsakem odnosu. In prav koga sem Jaz obdaril z večjimi sredstvi, da izvaja to sočutje na najbolj učinkovit način?

Ali vas nisem oskrbel, Moji ljubki ženski otroci, z najlepšimi, najnežnejšimi oblikami, mehкими obraznimi potezami, z milimi očmi, katerih pogledu, ganjenemu do solz iz sočutja, se ne more upreti noben predstavnik močnejšega spola?

Ali vas nisem obdaril z nežnejšim glasom, ki s prikupnim zvenom vtira balzam v rane drugih?

In kako večina izmed vas to uporablja! Odvrniti moram Moje oči od te slike, katero bi lahko razvil pred vašimi očmi, če bi želel opisati, kako sedaj grešijo s temi Božanskimi darovi, resnično ne v Mojo čast! Toda dovolj o tem; povrnimo se k naši ženski, kakršno sem Jaz ustvaril.

Torej bodite pozorni na te najbolj nevarne značajske poteze v mladostnem srcu deklice; ko postane dekle, je že prepozno celo za razmišljanje o iztrebljanju napačno vodenih nagonov. Kajti v tem cvetočem obdobju žensko srce s polnimi jadri hiti proti svojim poželenjem, namreč k še ne jasno prepoznanimu statusu matere in življenjske sopotnice moškega. Tam lahko vidi uresničene vse svoje čudovite predstave o domačem življenju in je v pristanu družinskega življenja zmožna razmišljati o drugih radostih; ali pa mora, v vsem razočarana, poslušati golo resnico, ki je morda prej nikoli ni slišala, iz ust tistega, o katerem je mislila, da ji bo prinašal le najslajše. In če je temu tako, je to samo prejeta plačilo za napačno vzgojo deklice ali dekleta, za škodo, za katero so bolj odgovorni starši kot pa otrok.

Namreč prav preko napak drugih lahko postaneš moder in tako kruta realnost mogoče omili strasti mladoporočenke in bo kot mati skozi izkušnje postala bolj modra, da ne bo vzgajala svojih otrok na enak način, kot so vzgajali njo.

Tako Jaz vedno vodim zabredla srca preko osebnih neprijetnih izkušenj na točko, s katere prej sploh ne bi smela zaiti.

Takrat se mati ob otroški bolniški postelji ozre k Meni, odvrne proč svoje srce od praznih posvetnih stvari in se poglobi vase; in pogosto srhljivo spozna, kakšno veliko opustošenje in praznina je tam. To so potem njeni dnevi preizkušnje in samozatajevanja, in medtem ko dekle verjame, da se bo razposajeno življenje v nezmanjšani meri nadaljevalo v zakonskem življenju, bo namesto noči preživetih med plesom in zabavo naletela na otožne dneve in noči polne žalosti, ter nepredstavljenih težav.

Oko, ki je bilo nekoč vlažno od solz veselja in je pošiljalo prve poglede ljubezni življenjskemu sopotniku, bo sedaj ponovno polno solz ob bolniški ali mrtvaški postelji ljubljenega bližnjega. Kjer solze radosti vodijo proč od Mene in Mojih besed, so solze žalosti prvi kažipot nazaj k Meni. Takrat običajno stojim z iztegnjenimi rokami v osamljeni sobi poleg žalujoče matere, vidim krvaveče materinsko srce, vidim, kako se njeni upi sesujejo kot hiša iz kart, in - o Očetovsko veselje - iz ruševin raztreščenih upov požene nebeška roža; to je roža vere in tihe predanosti Moji volji.

To, kar ni bilo mogoče preko radosti in posvetnih zabav, to, kar se je zaman odbijalo od gluhih ušes deklice in dekleta, začne sedaj ob bolniški postelji cveteti. Kar celo ljubezen ni uspela doseči, je opravil strah; ponovno Mi je povrnil srce, ki bi bilo v drugačnih okoliščinah izgubljeno.

Ali sedaj, Moji otroci, prepoznate Moje načrte in kako vodim tudi Svoje ne tako poslušne otroke? Pogosto dopustim mnogim vašega spola, da se opotekajo v velikem dirndaju življenja iz ene zabave v drugo. Vendar bodite prepričani, kadarkoli sem Jaz zaskrbljen zaradi rešitve duše, zaznam pravi trenutek, in majhna ptička, ki je doslej svobodno in veselo frfotala po zraku kratkočasnosti, sedi tam s povešenimi krili in popolnoma pozablja, da ima krila, s katerimi lahko pobegne svetu, ker je to, kar ima najrajši, vezano na svet.

Tako mati nadaljuje svojo trnovo pot, redko nagrajena za to, kar je prestala za svoje otroke, vendar prav zaradi tega vzroka prepozna ničevost sveta in svojih zmotnih predstav in napačnih razvad in se postopoma obrne k Meni. In ko se enkrat vse stvari vezane na spolnost umirijo, začne ženska odkrivati boljšo podporo v svojem prej manj upoštevanem življenjskem sopotniku ali pa išče podporo izključno v Meni, kjer najde dovolj utehe in pomoči.

Zato, Moji dragi otroci; vi, katerih večina je že stopala po poti solza in trpljenja, vi, katerih sem se usmilil, ter vam dal Svojo besedo, ne obupajte! Vaša preteklost pri Meni ne šteje tako visoko kot je mogoče ta ali ona prepričana, in vašo prihodnost bom Jaz posladkal, kolikor Mi bo mogoče, da ne bi pozabili na Mene in na Moj nauk.

To vam izreka za tolažbo On, ki vas ljubi in blagoslavlja enako, kakor vse Svoje

otroke! Amen.

[Gottfried Mayerhoffer](#)